

292

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 lipca 1949 r.

o obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych przez duchownych.

Na podstawie art. 84 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz. 174 oraz z 1948 r. Nr 12, poz. 94 i Nr 52, poz. 413) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w niniejszym rozporządzeniu:

- 1) paragrafy „rozporządzenia o księgach“ oznaczają paragrafy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1946 r. o księgach handlowych, uproszczonych i podatkowych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 65, poz. 365, z 1947 r. Nr 73, poz. 466 i z 1948 r. Nr 31, poz. 208);
- 2) paragrafy bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Duchowni wszystkich związków religijnych, świeccy i zakonnicy, którzy osiągają przychody w związku z zaspakajaniem potrzeb religijnych przez wykonywanie obrzędów, czynności duszpasterskich i posług religijnych lub przyjmują jakiegokolwiek opłaty, ofiary i datki ze względu na swój charakter duchownego, obowiązani są prowadzić księgę podatkową Nr 11.

§ 3. Nie podlegają wpisaniu do księgi podatkowej wynagrodzenia, podlegające podatkowi od wynagrodzeń.

§ 4. Księgą podatkową Nr 11 jest księga przychodów i rozchodów dla duchownych.

§ 5. 1. Do księgi podatkowej Nr 11 należy wpisywać wszystkie przychody, zarówno w gotówce jak w naturze, osiągane ze źródeł wymienionych w § 2.

2. W księdze należy wymienić rodzaj świadczenia oraz wpisać imię i nazwisko, podane przez osobę uiszczającą opłatę w gotówce lub w naturze, jak również jej adres.

3. Do księgi podatkowej Nr 11 należy wpisywać także sumy przekazane duchownemu przez związek religijny lub jednostki administracyjne związku religijnego, jak również oddzielnie sumy przejściowo znajdujące się u duchownego z podziałem na zebrane przezeń na rzecz związku religijnego, jego instytucji i jego

jednostek administracyjnych oraz na rzecz instytucji charytatywnych, społecznych itp.

§ 6. Do księgi podatkowej Nr 11 podlegają również wpisaniu rozchody duchownych z podziałem na:

- 1) wydatki duchownego związane z wykonywaniem obrzędów, czynności duszpasterskich i posług religijnych oraz pełnieniem urzędu;
- 2) sumy przekazane przez duchownego na rzecz:
 - a) związku religijnego oraz jego instytucji i jego jednostek administracyjnych;
 - b) instytucji charytatywnych, społecznych itp.
- 3) sumy wydatkowane przez duchownego w zastępstwie lub z polecenia związku religijnego albo wyższych jednostek administracyjnych związku religijnego.

§ 7. Zapisów w księdze podatkowej Nr 11 należy dokonywać nie później niż następnego dnia po użyciu przychodu lub poniesieniu wydatku (rozchodu).

§ 8. Zapisy w księdze podatkowej Nr 11 powinny być odpowiednio udokumentowane.

§ 9. Z końcem każdego okresu rachunkowego księgę podatkową Nr 11 należy zamknąć.

§ 10. Przepisy §§ 12 lit. a)—c) i lit. e), 14, 15, 16, 17, 18, 21—23 rozporządzenia o księgach stosuje się odpowiednio do podatników prowadzących księgę podatkową Nr 11, przewidzianą niniejszym rozporządzeniem.

§ 11. Wzór księgi podatkowej Nr 11 ustali zarządzenie Ministra Skarbu, wydane na podstawie art. 29 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym. Zarządzenie to ogłoszone będzie w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1949 r.

Minister Skarbu: K. Dąbrowski